

Kildedata: Bjarke Lindemann Jepsen, Operation Dagsværk 2008. Teksten er generaliserende og fiktiv, men baseret på talrige interviews i blandt børn og unge i Niger.

Fag: Samfundsfag

Emneord: Sociologi, Ungdom, Køn, Opdragelse

Dreng i Niger, 2008

Abdoulai giver æslet i et rap over enden, så rebet, der går fra æslets sadel hen over trissen og ned i brønden løber lidt hurtigere, og vandet i den store spand når op til jordoverfladen. Abdulai er med sin storebror nede ved brønden for at vande kvæget. Det er lige omkring solopgang, og selvom det er den ældste ugifte søn, Abdulais storebror, der har ansvaret for dyreflokken, kan Abdulai sagtens hjælpe til med det praktiske – i hvert fald indtil det bliver skoletid.

Abdoulai er 14 år. Familien består af faderen, hans to koner, hvoraf den ene er Abdoulais mor, og alle Abdoulais søskende og halvsøskende. De tilhører fulanifolket og var oprindelig nomader, der vandrede rundt med deres kvægflokk alt, efter hvor der var vand og græs. Men flere tørker igennem de seneste årtier gjorde, at familien måtte sprede deres aktiviteter: Derfor slog de sig ned som halvnomader, der bor fast i en landsby, men vandrer ud med deres kvæg to til tre måneder om året. Abdoulai mærket også tørken i 2005, hvor en stor del af dyreflokken døde, da der ikke var mad nok.

Abdoulai glæder sig til, at han om et par timer skal i skole, hvor han ud over at lære noget også kan være sammen med sine venner. Det er hans fars beslutning, at han skal i skole, og selvom hans mor godt kunne bruge ham hjemme til at ordne ting i husholdningen, mener forældrene alligevel, at de på længere sigt får mest ud af at sende ham i skole. Han bliver nemlig i stand til at læse de dokumenter, som kommunen og staten er begyndt at sende til forældrene. Især efter at man gik tilbage til demokrati i 1999, er der sket en forandring, da parlamentet har besluttet at oprette kommuner i Niger. Abdoulais far synes, det er rimelig forvirrende, da der nu er kommet endnu en leder i landsbyen, så der både er den religiøse leder, den traditionelle leder og nu også borgmesteren, man kan gå til. Abdoulai har dog lært en del om det i skolen og kan tit hjælpe sin far med at finde ud af det.

Når skolen er forbi, skal han hjem og spise og senere måske hænge ud med sine venner, hvis han da ikke skal i koranskole. Når han er sammen med vennerne, snakker de om pigerne og om hvem, de godt kunne tænke sig at gifte sig med. Abdoulai vil dog først rejse til Nigeria, så han kan tjene en masse penge, inden han slår sig ned for at blive gift. Det vigtigste for Abdoulai i fremtiden er, at han er ved godt helbred. Hvad der ellers sker, er op til Gud: Hvis han klarer sig godt i skolen, kunne han godt tænke sig at blive lærer, ellers må han starte sin egen dyreflok.